

[Vagn Bro.]

kørsel, navnlig nu, da Benzinprisen stiger? Meget af den da øgede Kørsel kan ingenlunde komme ind under dette Begreb; megen Nyttekørsel er i Dag forbudt, og det tager nu engang Tid for Befolkningen at assimilere sig med den ændrede Stilling i dette saa motoriserede Liv. Men den anden Side ved denne saakaldte Luksuskørsel er i hvert Fald den, der skaffer Arbejde for Hundreder i dette Land. Auto- og Reparationsværksteder faar atter Beskæftigelse, Skolekørsel kan atter til en vis Grad finde Sted, og alligevel vil man være i Stand til — og med Rette — i høj Grad at begrænse Benzinforbruget.

Op hertil kommer hele Skattespørgsmaalet. Mit Partis ærede Formand var i sin Finanslovtale inde paa dette. Jeg maa hertil sige, at vore Veje og Vejbudgetter gaar uden Tvivl en haard Tid i Møde, og dette har ogsaa den alvorlige Side, at Arbejdsløsheden øges. Folket er saamænd taalsomt, og det er de Tusinder af private Bilejere ogsaa. Med den lille ugentlige Ration vil deres Savn være tilfredsstillende, og Skattespørgsmaalet vil samtidig være nogenlunde tilfredsstillende løst for begge Parter. Bliver Forholdet derimod det, at henimod Halvdelen af Automobilerne Finanslovet udtalte i sin, om jeg saa maa sige, Tiltrædelsesprædiken i Radioen, at fra ham skulde man ikke i denne Krigssituation vente sig mange Lovforslag. Jeg tror, han skal holde fast ved dette Forsæt, og den gunstige Atmosfære, der har hvilet over hans Tiltrædelse, vil da uden Tvivl holde sig. At han kommer ude fra Provinsens Embedskontorer og har haft Kontakt med Provinsens Befolkning, vil mange i denne Sal ogsaa opfatte som en Fordel. Men enkelte Lovgivningsarbejder nævnte den højtærede Minister dog, bl. a. den forberedte nye Færdselslovgivning, der skal medføre en Sammendragning af Motorloven og Færdselsloven i en fælles Lov, den samlede Færdselslov. Her foreligger en Kommissionsbetænkning, der af Ministerens Forgænger er sendt ud til almindelig Diskussion i Befolkningen.

Hvis den nuværende Situation vedvarer — og der kan jo indtræde Forhold, som vi ikke er Herre over —, er der selvsagt ingen Uenighed om, at man først og fremmest maa lægge Vægt paa den erhvervsmæssige Kørsel.

Jeg vil dernæst gerne tillade mig at støtte de Røster, der har lydt fra det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Vanggaard, den nuværende fungerende Formand, om de indkaldte Soldaters Fribefordring under Orlov. Som alt bemærket gaar Togene jo, og selv om disse bliver noget overfyldte, maa den civile Befolkning dog kunne forstaa, at de Byrder, der lægges paa Sikringsstyrken, er saa store, at Behagelighederne for den civile Befolkning paa Togene maa vige de Dage, da en større Del af orlovhjemsendte Soldater er med.

Vi maa alle bære forskellige Savn, men ogsaa her maa Hovedsynspunktet være, at de svageste Skuldre maa lettes. Jeg tænker i denne Relation ogsaa paa et andet Togspørgsmaal, om jeg maa sige, nemlig For-

bindelsen til de Stationer, hvor Landbefolkningens Børn gaar i Skole, og jeg tillader mig derfor at rette et Par Ord om dette til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det drejer sig om Realskoler, Eksamensskoler o. lign. i Landdistrikterne. Det er jo saaledes, at Byens Folk her er bedre stillede, idet de almindeligvis har Skole i selve Byen, medens paa Landet mange fra fjernerebeliggende Sogne maa sende deres Børn med tidlige Morgentog. Her beder jeg de høje Togmyndigheder ved Forberedelsen af Vinterkøreplanen, som jeg har forstaaet staar for Døren, søge ved Samarbejde med Privatbanerne at opnaa for de paagældende Byer et Interval fra om Morgenen Kl. 8 til Kl. 13—14. Hvis man derimod kræver, som jeg ved, det sker nogle Steder i Øjeblikket, at Skolerne skal lægge Timeplanen om, saa Intervallet bliver midt paa Dagen, altsaa fra Kl. 10 til Kl. 16, opnaar man, at Børnene i den mørke Tid overhovedet ikke har Mulighed for Ophold i det fri ved Dagslys. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den højtærede Minister og Statsbanernes Ledelse her vil tage Hensyn til Skolerne og navnlig til Børnene fra de fjerntbeliggende Distrikter.

Endelig tillader jeg mig et Par Henstillinger til den nye højtærede Justitsminister. Denne udtalte i sin, om jeg saa maa sige, Tiltrædelsesprædiken i Radioen, at fra ham skulde man ikke i denne Krigssituation vente sig mange Lovforslag. Jeg tror, han skal holde fast ved dette Forsæt, og den gunstige Atmosfære, der har hvilet over hans Tiltrædelse, vil da uden Tvivl holde sig. At han kommer ude fra Provinsens Embedskontorer og har haft Kontakt med Provinsens Befolkning, vil mange i denne Sal ogsaa opfatte som en Fordel. Men enkelte Lovgivningsarbejder nævnte den højtærede Minister dog, bl. a. den forberedte nye Færdselslovgivning, der skal medføre en Sammendragning af Motorloven og Færdselsloven i en fælles Lov, den samlede Færdselslov. Her foreligger en Kommissionsbetænkning, der af Ministerens Forgænger er sendt ud til almindelig Diskussion i Befolkningen.

Jeg vil gerne kortelig fremdrage to Forhold og henstille, at den højtærede Minister ogsaa drager disse Omraader ind under sine Overvejelser. Det første er Hastigheden. Jeg advarer imod at sætte den tilladte Hastighed, saaledes som Forslaget gaar ud paa, paa Hovedvejene op til, saa vidt jeg husker, 80 km i Timen. I dette Land er Færdselskulturen endnu ikke tilstrækkelig udviklet, og den manglende Agtpaaagivenhed